

„Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru!“

Evandjelja nam donose samo nekoliko događaja iz Isusova djetinjstva. Jedan od tih događaja je i prikazanje Isusovo u jeruzalemskom hramu: *„Kad se po Mojsijevu zakonu navršiš dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem: svako muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu!“* (Lk 2,22)

Lijepo je opisan susret starca Šimuna i proročice Ane s malenim Djetetom u kojemu oni prepoznaju Spasitelja. Svjedočanstvo to dvoje staraca upućuje na svakog čovjeka koji u sebi nosi vjeru u vječno Kraljevstvo nebesko. Svjesni smo da naš zemaljski život mora jednog dana završiti pa će nam kao Kristovim vjernicima biti puno lakše u životu ako nam životni put osvjetljuje Kristovo svjetlo. A svršetak zemaljskog života bit će nam lakši uz riječi starca Šimuna: *„Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru!“*

Blagdan Svijećnice na istoku se zove „susret“, jer Gospodin je u svom hramu susreo vjeran narod u osobi Šimuna i Ane. I mi danas u bogoslužju susrećemo Krista, „Svjetlo svijeta“. Onima koji tu vjeru ispovijedaju kroz sav svoj život Gospodin obećaje konačan susret sa sobom u svome Kraljevstvu. A ophod u kojem na blagdan Svijećnice idemo noseći u ruci zapaljenu svijeću označuje hod Božjeg naroda u susret konačnom svjetlu koje će nam se očitovati u nebeskoj slavi.

Potaknuti svjedočanstvom Šimuna i Ane, ali i mnoštvom nama bliskih vjernika u svakodnevnom životu, nastojimo prepoznati pravo svjetlo koje će nam osvijetliti put do vječnosti!

vlč. Božidar J. Tenšek, župnik
02.02.2014.